NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
L. A. GEELHOEDA
prednesené 1. júna 2006 [1]

I — Úvod

1. Touto žalobou, podanou na základe článku 230 ES sa Európsky parlament domáha zrušenia nariadenia č. 1223/2004 [2] poskytujúceho Slovinsku dočasnú výnimku týkajúcu sa uplatnenia určitých ustanovení nariadenia č. 1228/2003 [3]. Žaloba je založená na tom základe, že nariadenie č. 1223/2004 bolo nesprávne založené na článku 57 aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 [4]. Súčasne s touto žalobou podal Európsky parlament podobnú žalobu proti Rade, pokiaľ ide o dočasnú výnimku poskytnutú Estónsku na základe toho istého ustanovenia. [5] Moje návrhy v uvedenej veci budú prednesené spolu s mojimi návrhmi v prejednávanom prípade.

2. V nasledujúcej časti budem citovať len príslušné procesné ustanovenia aktu o pristúpení. Ostatné hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa výnimky ako takej budú opísané v časti III, v ktorej bude opísaná skutková podstata sporu.

II — Právny rámec

3. Žaloba Európskeho parlamentu sa týka správneho výkladu článku 57 AP, ktorý stanovuje:

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Nariadenie Rady (ES) č. 1223/2004 z 28. júna 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003, pokiaľ ide o dátum uplatňovania určitých ustanovení na Slovinsko (Ú. v. EÚ L 233, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 1223/2004" alebo „napadnuté nariadenie").

3 — Nariadenie (ES) č. 1228/2003 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2003 o podmienkach prístupu do siete pre cezhraničné výmeny elektrickej energie (Ú. v. EÚ L 176, s. 1; Mim. vyd. 12/002, s. 175, ďalej len „nariadenie č. 1228/2003").

4 — Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33, ďalej len „akt o pristúpení" alebo „AP").

5 — Rozsudok Súdneho dvora, Európsky parlament/Rada, C-413/04, vec v konaní.

„1. Ak si akty orgánov pred pristúpením vyžadujú úpravy z dôvodu pristúpenia, pričom nevyhnutné úpravy neboli ustanovené v tomto akte alebo v prílohách k nemu, vykonajú sa tieto úpravy v súlade s postupom ustanoveným v odseku 2. Tieto úpravy nadobudnú účinnosť dňom pristúpenia.

2. Na tento účel Rada na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou alebo Komisia, podľa toho, ktorý z orgánov prijal pôvodný akt, vyhotoví potrebné znenia."

4. Na účely správneho preskúmania článku 57 AP je potrebné citovať článok 55 AP, ktorý stanovuje:

„Na riadne odôvodnenú žiadosť jedného z nových členských štátov môže Rada na návrh Komisie pred 1. májom 2004 jednomyseľne prijať opatrenia zahŕňajúce dočasné výnimky z aktov orgánov prijatých medzi 1. novembrom 2002 a dňom podpisu zmluvy o pristúpení."

5. Je potrebné taktiež spomenúť informačný a konzultačný postup upravený vo výmenných listoch medzi Európskou úniou a novými členskými štátmi, ktoré tvoria prílohu k záverečnému aktu zmluvy o pristúpení. Dohodlo sa, že v rámci uvedeného postupu budú európske inštitúcie primerane informovať pristupujúce štáty o všetkých návrhoch, oznámeniach, odporúčaniach alebo podnetoch, ktoré by mohli viesť k rozhodnutiu orgánov alebo inštitúcií Európskej únie. Na základe odôvodnenej žiadosti pristupujúceho štátu, ktorý v nej vymedzí svoje záujmy ako budúci členský štát únie, sa konajú porady o danom rozhodnutí v rámci dočasného výboru zloženého zo zástupcov Únie a pristupujúcich štátov. Ak po poradách zostanú závažné nezrovnalosti, možno vec na návrh pristupujúceho štátu prerokovať na ministerskej úrovni.

III — Skutková podstata sporu

6. Cieľom nariadenia č. 1228/2003 prijatého 26. júna 2003 na základe článku 95 ES je podľa jeho článku 1 stanoviť spravodlivých pravidiel pre cezhraničnú výmenu elektrickej energie, a tým podporiť hospodársku súťaž v rámci vnútorného trhu s elektrickou energiou, berúc do úvahy špecifiká národných a regionálnych trhov. Systém zahrňuje, okrem iného aj určenie zosúladených zásad o pridelení dostupných kapacít prepojovacích vedení medzi národnými prenosovými

sústavami. Článok 6 ods. 1 nariadenia stanovuje všeobecné zásady riadenia preťaženia a znie takto:

„Problémy preťaženia siete budú určené nediskriminačnými trhovo orientovanými riešeniami, ktoré poskytnú účinné ekonomické signály dotknutým účastníkom trhu a prevádzkovateľom prenosových sústav. Problémy preťaženia siete budú prednostne riešené netransakčne založenými metódami, t. j. metódami, ktoré nezahŕňajú výber medzi zmluvami jednotlivých účastníkov trhu."

Pojem „preťaženie", definovaný v článku 2 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1228/2003 znamená „situáciu, pri ktorej prepojovacie vedenie spájajúce národné prenosové siete nemôže prijať všetky fyzické toky vyplývajúce z medzinárodného obchodu požadovaného účastníkmi z dôvodu nedostatku kapacity prepojovacích vedení a/alebo zúčastnených národných prenosových sústav". Podrobné pravidlá na prebratie článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1228/2003 sú stanovené v pravidlách 1 až 4 kapitoly „Všeobecne" dokumentu pod názvom „Usmernenia o riadení a pridelení dostupnej prenosovej kapacity prepojovacích vedení medzi národnými sústavami", ktoré sú uvedené v prílohe k nariadeniu.[6] Nariadenie č. 1228/2003 sa stalo uplatniteľným od 1. júla 2004 (článok 15 nariadenia).

7. Slovinská republika vzhľadom na to, že sa dozvedela v rámci informačného a konzultačného postupu o návrhu Komisie, na základe ktorého bolo prijaté nariadenie č. 1228/2003, listom z 23. júna 2003 informovala Komisiu o ťažkostiach predpokladaných pri preberaní nariadenia č. 1228/2003. Systém, ktorý funguje pre riadenie preťaženia pri prepojeniach s Rakúskom a Talianskom, nie je možné považovať za nediskriminačný alebo trhovo orientovaný, ako to vyžaduje nariadenie. Podľa tohto systému je v prípade preťaženia dostupná kapacita pridelená bezplatne žiadateľom na základe pomerného podielu. Predpokladanými žiadateľmi sú slovinskí spotrebitelia (na rakúskej hranici) a slovinskí výrobcovia elektriny (na talianskej

6 — „1. Metódy riadenia preťaženia zavedené členskými štátmi sa zamerajú na krátkodobé preťaženie trhovo orientovaným, ekonomicky účinným spôsobom, pričom súčasne poskytnú signály alebo podnety pre účinné investície do sietí a výroby v správnych lokalitách. 2. [PPS] alebo, ak je to vhodné, členské štáty poskytnú nediskriminačné a transparentné normy, ktoré opíšu, aké metódy riadenia preťaženia uplatňujú v ktorých podmienkach. Tieto normy, spolu s bezpečnostnými normami, budú opísané vo verejne prístupných dokumentoch. 3. Rôzne zaobchádzanie s rozličnými typmi cezhraničných transakcií, či už sú to fyzické dvojstranné zmluvy alebo ponuky cudzím organizovaným trhom, budú držané na minime pri navrhovaní špecifických metód riadenia preťaženia. Metódy prideľovania obmedzenej prenosovej kapacity musia byť transparentné. Rozdiely v zaobchádzaní s transakciami preukázateľne nesmú narúšať alebo obmedzovať hospodársku súťaž. 4. Cenové signály, ktoré sú dôsledkom riadenia preťaženia sústav, budú usmerňujúce."

hranici), žiadajúci minimálne 1 MW (čo v skutočnosti vylučuje malých spotrebiteľov, predovšetkým domácnosti).

8. Pokiaľ ide o prepojovacie vedenie s Rakúskom, Slovinsko poznamenáva, že pridelenie na základe pomerného podielu vyplynulo z pridelenia kapacity veľkým, energeticky náročným spotrebiteľom na severe krajiny, predovšetkým výrobcom hliníka a ocele. Ak by kapacita mala byť pridelená na základe trhového mechanizmu, týmto spoločnostiam by stúpli náklady na výrobu, čím by sa v krátkej dobe stali nekonkurenčnými a ohrozilo by to práve prebiehajúcu konečnú fázu ich reštrukturalizačného procesu. Pokiaľ ide o prepojovacie vedenie s Talianskom, pridelenie na základe pomerného podielu umožňuje slovinským výrobcom elektriny predávať časť ich výroby na talianskom trhu a mať tak prospech z vyšších cien elektriny v Taliansku. Ak by kapacita už nebola dlhšie pridelená bezplatne, ale za trhové ceny, dodatočné náklady by sa podobali súčasnému cenovému rozdielu, ktorý je medzi talianskym a slovinským trhom. Jeden výrobca, osobitne — najväčší výrobca elektriny v Slovinsku — musí znášať vysoké náklady vyplývajúce z investovania do ochrany životného prostredia, nevyhnutného pre zosúladenie s *acquis communautaire*. [7]

9. Slovinsko preto požiadalo Komisiu, aby mu v súlade s článkom 57 AP poskytla prechodné obdobie do 1. júla 2007 s cieľom úplne prebrať nariadenie č. 1228/2003.

10. Komisia preto hneď, na základe článku 95 ES, vypracovala návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorého cieľom bola zmena nariadenia č. 1228/2003 v tom zmysle, že Slovinsku bude poskytnuté prechodné obdobie do 1. júla 2007 na uplatnenie článku 6 ods. 1 nariadenia a pravidiel 1 až 4 obsiahnutých v kapitole nazvanej „Všeobecne" prílohy k nariadeniu. To viedlo k prijatiu nariadenia č. 1223/2004 Radou skôr na základe článku 57 AP ako na základe článku 95 ES. Článok 1 nariadenia č. 1223/2004 stanovuje, že v článku 15 nariadenia (ES) č. 1228/2003 sa dopĺňa nový odsek, ktorý znie:

„Pokiaľ ide o prepojovacie vedenia medzi Slovinskom a susednými členskými štátmi, článok 6 ods. 1, ako aj pravidlá obsiahnuté v kapitole prílohy s názvom ‚Všeobecne' sa uplatňujú od 1. júla 2007. Tento odsek sa uplatňuje len na kapacitu prepojenia, ktorú pridelil slovinský prevádzkovateľ prenosovej sústavy, a len pokiaľ táto kapacita nepresiahne polovicu celkovej dostupnej kapacity prepojenia."

7 — Dôvodová správa k návrhu Komisie [KOM(2004) 309, konečné znenie, bod 2].

11. V liste z 9. júla 2004 adresovanom predsedovi Európskeho parlamentu vysvetlil generálny tajomník Rady, že sa Rada rozhodla založiť nariadenie na článku 57 AP vzhľadom na úzku spojitosť medzi návrhom Komisie a zmluvou o pristúpení a vzhľadom na potrebu prijať nariadenie č. 1228/2003 včas, teda pred 1. júlom 2004, čo je deň nadobudnutia platnosti. Článok 57 AP nevyžaduje účasť Európskeho parlamentu.

14. Uznesením z 21. decembra 2004 predseda Súdneho dvora povolil vstup Komisie ako vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov predložených Európskym parlamentom.

15. Uznesením z 9. marca 2005 predseda Súdneho dvora povolil vstup Estónskej republiky a Poľskej republiky ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov predložených Radou.

IV — Konanie a predložené návrhy

12. Európsky parlament vo svojej žalobe podanej 27. septembra 2004 na základe článku 230 ES žiada, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie č. 1223/2004,

— zaviazal Radu na náhradu všetkých trov konania.

16. Európsky parlament, Rada, Komisia a estónska a poľská vláda predniesli ústne návrhy na pojednávaní, ktoré sa konalo 15. marca 2006. Vec bola prejednaná spolu s vyššie uvedenou vecou C-413/04.

V — Prehľad tvrdení účastníkov konania

A — *Prvý žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu: nevhodný právny základ*

13. Rada žiada, aby Súdny dvor:

— žalobu zamietol,

— zaviazal Európsky parlament na náhradu trov konania.

1. Európsky parlament podporovaný Komisiou

17. Európsky parlament po prvé tvrdí, že článok 57 AP nie je vhodným právnym

základom pre prijatie nariadenia č. 1223/2004. Podľa jeho názoru malo byť toto nariadenie prijaté v súlade s riadnym legislatívnym postupom podľa článku 95 ES, tak ako to navrhovala Komisia. Legislatívna prax uvádza rôzne príklady dočasných výnimiek, ktoré boli poskytnuté novým členským štátom podľa tohto ustanovenia a článku 15 ES pre takéto výnimky, na účely zohľadnenia rozdielov vo vývoji hospodárstva. Poznamenáva, že článok 57 AP stanovuje postup pre úpravy právnych predpisov Spoločenstva z dôvodu pristúpenia a pre uplatňovanie aktov Spoločenstva, ktoré neboli upravené samotným aktom o pristúpení, na nové členské štáty. Zmeny a doplnenia, ktoré presahujú tento cieľ, nemôžu byť založené na článku 57 AP. Toto ustanovenie nie je možné použiť pre zavedenie nových výnimiek z aktov Spoločenstva.

18. Výnimky z aktov Spoločenstva, ktoré neboli zahrnuté do samotného aktu o pristúpení, môžu byť založené len na článku 55 AP. Toto ustanovenie je však uplatniteľné len pokiaľ ide o akty Spoločenstva, ktoré boli prijaté medzi dňom uzavretia prístupových rokovaní, tzv. „deň uzavretia" (1. november 2002) a dňom podpisu zmluvy o pristúpení (16. apríl 2003). Obmedzená povaha tohto ustanovenie vyplýva tiež zo skutočnosti, že prijatie rozhodnutia vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie Rady. Je preto nepredstaviteľné, že by bolo možné na základe článku 57 AP, ktorý sa týka len „úprav" aktov Spoločenstva, ktorý nie je obmedzený na akty prijaté vo vymedzenej dobe a ktorý upravuje prijímanie rozhodnutí kvalifikovanou väčšinou, poskytnúť výnimky z aktov Spoločenstva prijatých po dátume podpisu zmluvy o pristúpení.

19. Tento výklad potvrdzuje skutočnosť, že paralelné ustanovenie k článku 55 AP v akte o pristúpení roku 2005, týkajúci sa podmienok pristúpenia Bulharska a Rumunska do Európskej únie [8], výslovne umožňuje Rade poskytnúť výnimky z aktov Spoločenstva prijatých v čase medzi dňom uzavretia a dňom pristúpenia, a nielen medzi dňom uzavretia a dňom podpisu. To dokazuje, že v akte o pristúpení z roku 2003 nie je skôr uvedená možnosť upravená a že článok 57 AP nie je možné použiť ako základ pre poskytnutie výnimiek.

20. Vzhľadom na to, že základnou zásadou, pokiaľ ide o pristúpenie, je úplné prebratie *acquis communautaire* a úplné uplatňovanie práva Spoločenstva zo strany nových členských štátov, ustanovenia umožňujúce poskytnutie výnimiek musia byť vykladané reštriktívne. V tejto súvislosti Európsky parlament upozorňuje, že kým „úpravy" stanovené v článku 57 AP smerujú k ľahšiemu uplatňovaniu práva Spoločenstva v nových členských štátoch, „výnimky" majú

8 — Akt o podmienkach pristúpenia Bulharskej republiky a Rumunska a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia z 25. apríla 2005 (Ú. v. EÚ L 157, s. 203).

presne opačný účinok, keďže prechodne odkladajú uplatniteľnosť niektorých ustanovení práva Spoločenstva. Jedna z podmienok použitia článku 57 AP ako základu pre prijatie rozhodnutia teda nie je splnená.

21. Pokiaľ ide o naliehavosť uvedenú v liste Rady z 9. júla 2004, Európsky parlament poznamenáva, že Rada ho po predložení návrhu Komisie nepožiadala o uplatnenie postupu pre naliehavé prípady.

22. Vo svojich vyjadreniach na podporu žaloby Európskeho parlamentu Komisia uvádza, že akt o pristúpení stanovuje koherentný systém ustanovení týkajúcich sa uskutočnenia technických úprav aktov Spoločenstva a riešenia problematiky zmien v oblasti *acquis communautaire* v čase medzi dňom uzavretia a dňom pristúpenia. Článok 55 AP predstavuje určitú formu pokračovania prístupových rokovaní, keďže umožňuje novým členským štátom žiadať o výnimky z aktov prijatých medzi dňom uzavretia a dňom podpisu. Po neskôr uvedenom dni sa uplatní informačný a konzultačný postup. V tejto súvislosti majú nové členské štáty postavenie pozorovateľa v rámci inštitúcií a počas legislatívneho postupu môžu predkladať svoje žiadosti o výnimky.

23. Článok 57 AP sleduje iný cieľ ako článok 55 AP. Samotná koexistencia oboch ustanovení totiž dokazuje, že ich nie je možné navzájom nahrádzať. Účelom článku 57 AP je vytvoriť právny základ pre uskutočnenie nevyhnutných úprav aktov Spoločenstva, ktoré sú nevyhnutné pre uľahčenie prístupu. Naopak, výnimky nie sú v tomto smere nikdy nevyhnutné. Zatiaľ čo neexistuje možnosť voľby, pokiaľ ide o otázku, či úprava je alebo nie je nevyhnutná, poskytnutie výnimky vyžaduje politické rozhodnutie. To takisto vysvetľuje, prečo pri hlasovaní podľa článku 57 AP postačuje kvalifikovaná väčšina, zatiaľ čo článok 55 AP vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie.

24. V zmysle rozdielnych znení týchto dvoch ustanovení aktu o pristúpení, ich úlohy a postavenia v štruktúre uvedeného aktu a v zmysle rozdielnych postupov rozhodovania, je zjavné, že článok 57 AP nie je možné použiť ako základ pre poskytnutie výnimiek k aktom Spoločenstva. Aj keby sa posudzovali samostatne, článok 57 AP nie je možné na tento účel použiť, pretože „výnimky" sa nemôžu považovať za obyčajné „úpravy". Zatiaľ čo úpravy sú nevyhnutné na účely integrácie, výnimky predstavujú skôr prvok dezintegrácie.

25. Komisia dochádza k záveru, že ani článok 55 AP, ani článok 57 AP nie sú v prejednávanej veci použiteľné, a teda sa mal

uplatniť riadny legislatívny postup podľa Zmluvy ES. Dodáva, že v tejto súvislosti je možné zohľadniť žiadosti novopristupujúcich členských štátov o výnimky alebo ich inak prijať po pristúpení a stanoviť ich retroaktívny účinok.

2. Rada, podporovaná estónskou a poľskou vládou

26. Rada tvrdí, že články 55 AP a 57 AP nie je možné vykladať doslovne, ale že sa majú vykladať v zmysle ich cieľov a obsahu, ktorým je zjednodušiť prístup nových členských štátov a zároveň zaručiť úplné a jednotné použitie práva Spoločenstva od okamihu pristúpenia.

27. Článok 55 AP umožňuje novým členským štátom požiadať o dočasné výnimky z aktov Spoločenstva prijatých medzi dňom uzavretia a dňom podpisu aktu o pristúpení. Odráža teda zásadu medzinárodného práva, že zmluvy sú predmetom rokovaní do okamihu ich podpisu. To takisto vysvetľuje, prečo článok 55 AP vyžaduje podanie formálnej žiadosti o výnimku a jednomyseľné prijatie rozhodnutia o ich poskytnutí. Po podpísaní aktu o pristúpení je vhodnejšie, aby úpravy aktov Spoločenstva boli prijímané v legislatívnom rámci Spoločenstva podľa článku 57 AP.

28. Článok 57 AP sa má považovať za *lex specialis* vo vzťahu k relevantným ustanoveniam Zmluvy ES, ktoré slúžia ako právny základ pre prijímanie aktov Spoločenstva podľa riadneho legislatívneho postupu. Jeho cieľom je stanoviť flexibilný postup úpravy aktov, ktoré neboli upravené v samotnom akte o pristúpení. [9] Rada zastáva názor, že nič nenaznačuje to, že by „úprava" v zmysle článku 57 AP nemohla mať formu výnimky. Toto ustanovenie sa môže uplatniť pre prijímanie aktov Spoločenstva, ak sú splnené podmienky stanovené týmto ustanovením. V prejednávanej veci Rada poznamenáva, že nariadenie č. 1223/2004 bolo prijaté pre úpravu nariadenia č. 1228/2003 z dôvodov týkajúcich sa pristúpenia Slovinska do Európskej únie a že táto úprava nebola stanovená v akte o pristúpení. Ako je naznačené v úvodnom ustanovení nariadenia č. 1223/2004, bez prechodného obdobia by pokračujúce snahy slovinských energeticky náročných odvetví reštrukturalizovať a dodržiavať *acquis communautaire* platné pre výrobu elektrickej energie boli nepriaznivo ovplyvnené. Nariadenie bolo teda

9 — Rozsudok Súdneho dvora z 2. októbra 1997, Európsky parlament/Rada, C-259/95, Zb. s. I-5303, bod 27; ďalej nazývaný „rozsudok vo veci EHLASS".

správne založené na článku 57 AP. Rada dodáva, že jej výklad potvrdzuje predchádzajúca legislatívna prax v tom zmysle, že podobné výnimky boli prijaté v súvislosti s ustanoveniami paralelnými k článku 57 AP v skorších aktoch o pristúpení.

29. Rada ďalej tvrdí, že na účely poskytnutia výnimky, o ktorú žiadalo Slovinsko, nebolo možné použiť riadny legislatívny postup. Ustanovenia Zmluvy ES nemôžu byť použité pre úpravu situácie týkajúcej sa pristúpenia členských štátov, ktorá predchádzala ratifikácii zmluvy o pristúpení. Informačný a konzultačný postup, ktorý sa uplatní po dni podpisu zmluvy o pristúpení, stanovuje rámec odlišný od rámca inštitúcií Spoločenstva. Rada teda zastáva názor, že nebolo možné zahrnúť výnimku, o ktorú žiadalo Slovinsko, do nariadenia č. 1228/2003. Bolo ju možné poskytnúť len samostatne na základe príslušných ustanovení aktu o pristúpení.

30. Pokiaľ ide o skutočnosť, že akt o pristúpení z roku 2005, týkajúci sa podmienok pristúpenia Bulharska a Rumunska, už obsahuje výslovné ustanovenie umožňujúce poskytnúť výnimky medzi dňom uzavretia a dňom pristúpenia, Rada pripomína, že toto ustanovenie sa musí považovať za objasnenie existujúcej situácie a bolo do aktu začlenené ako záruka pre prípad, že by sa Súdny dvor nestotožnil s jej výkladom článku 57 AP.

31. Z úplne rovnakých dôvodov ako tých, ktoré oznámila Rada, zastáva estónska vláda názor, že článok 57 AP bol primeraným právnym základom pre poskytnutie výnimky Slovinsku v nariadení č. 1223/2004.

32. Poľská vláda tvrdí, že článok 57 AP sa má vykladať v zmysle cieľa aktu o pristúpení, ktorým je uľahčiť pristúpenie nových členských štátov, a v zmysle zásady solidarity a lojality medzi členskými štátmi. To znamená, že by mala existovať možnosť poskytnutia dočasných výnimiek z aktov Spoločenstva prijatých po dni podpisu aktu o pristúpení, ak okamžitá platnosť pristúpenia takéhoto aktu nie je možná, alebo ak by mala vážne sociálne alebo hospodárske dôsledky pre nový členský štát. Výklad, ktorý zastáva Európsky parlament, by znemožnil poskytnutie prechodných období týkajúcich sa aktov Spoločenstva prijatých po dni podpisu. Tým by bola ohrozená autonómia pristupujúcich členských štátov v rozpore so zásadou medzinárodného práva o rovnosti medzi štátmi. Poľská vláda má pochybnosti, či by mohli byť nutné výnimky poskytnuté na základe článku 95 ES, ktorého cieľom je predovšetkým odstránenie obmedzení voľného pohybu a narušení hospodárskej súťaže. [10]

10 — Rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 2002, British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, C-491/01, Zb. s. I-11453, body 60 a 61.

B — *Druhý žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu: nedostatočné odôvodnenie*

33. Ako druhý žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu nariadenia č. 1223/2004 Európsky parlament uvádza, že nariadenie obsahuje nedostatočné odôvodnenie, pretože z odôvodnenia napadnutého nariadenia nijako nevyplýva, prečo bol ako právny základ použitý článok 57 AP, a nie ustanovenie spomínané Komisiou v jej návrhu. Dôvody tohto postupu, ktoré sú uvedené v liste generálneho tajomníka Rady predsedovi Európskeho parlamentu, nie je možné považovať za odôvodnenie v zmysle článku 253 ES. Ak by to tak aj bolo, Rada by nežiadala Európsky parlament, aby pre prijatie napadnutého nariadenia uplatnil postup pre naliehavé prípady.

34. Rada podporovaná estónskou vládou oponuje v tom smere, že postačí, aby právny základ aktu jasne vyplýval z obsahu daného aktu, bez toho, aby bolo nutné uviesť podrobné dôvody tejto voľby. Skutočnosť, že rada uplatní iný právny základ ako navrhla Komisia, nie je potrebné osobitne vysvetľovať. V každom prípade úvodné ustanovenie napadnutého nariadenia jasne stanovuje dôvody poskytnutia prechodného obdobia Slovinsku pre uplatnenie nariadenia č. 1228/2003.

C — *Obmedzenie časových účinkov rozsudku v prípade zrušenia*

35. Vzhľadom na potrebu vyhnúť sa situácii neistoty hospodárskych subjektov, investorov a pracovníkov v sektore elektriny v Slovinsku navrhuje Rada na základe článku 231 druhého odseku ES, podporovaná estónskou vládou, aby Súdny dvor, v prípade, že žaloba Európskeho parlamentu bude úspešná, zachoval účinky nariadenia č. 1223/2004 až do prijatia nového nariadenia, ktoré ho nahradí.

36. Komisia takisto súhlasí s návrhom Rady a uvádza, že jednoduché zrušenie napadnutého nariadenia by postavilo Slovinsko do situácie, kedy by porušovalo právo Spoločenstva bez toho, aby za takúto situáciu nieslo zodpovednosť.

37. Európsky parlament zastáva názor, že jeho žaloba sa netýka otázky, či výnimka poskytnutá Slovinsku je alebo nie je odôvodnená, ale že spochybňuje len právny základ napadnutého nariadenia. Nepovažuje preto za nutné zastávať názor uvedený v návrhu Rady.

VI — Posúdenie

A — *Prvý žalobný dôvod protiprávnosti: článok 57 AP ako právny základ pre nariadenie č. 1223/2004*

38. Európsky parlament a Rada poznamenali, že podľa ustálenej judikatúry sa musí voľba právneho základu aktu Spoločenstva zakladať na objektívnych skutočnostiach, ktoré môžu byť predmetom súdneho preskúmania, medzi ktoré patria najmä cieľ a obsah aktu. [11]

39. Základnou otázkou v prejednávanej veci je, či článok 57 AP je možné použiť na účely poskytnutia takej výnimky, akou je tá, ktorá je obsiahnutá v nariadení č. 1223/2004. To zahrňuje preskúmanie materiálnej aj časovej pôsobnosti článku 57 AP.

40. Článok 57 AP predstavuje jeden prvok systému stanoveného v časti päť hlave II aktu o pristúpení, ktorý určuje podmienky, za ktorých sa akty Spoločenstva uplatňujú v nových členských štátoch. Základným pravidlom je, že smernice a rozhodnutia sa v zmysle článku 249 ES uplatňujú na nové členské štáty odo dňa ich pristúpenia a že od tohto dňa je nutné prijať nevyhnutné preberacie opatrenia, pokiaľ akt o pristúpení alebo jeho prílohy nestanovujú iné lehoty (články 53 AP a 54 AP).

41. Keďže *acquis communautaire* sa po uzavretí prístupových rokovaní a po dokončení znenia aktu o pristúpení aj naďalej vyvíjajú, zjavne existuje potreba možnosti poskytnutia dočasných výnimiek z takýchto aktov. Článok 55 AP stanovuje takúto možnosť. Tá je však výslovne obmedzená na akty Spoločenstva, ktoré boli prijaté pred dňom podpisu zmluvy o pristúpení. O poskytnutie výnimiek na základe tohto ustanovenia musí nový členský štát formálne požiadať a poskytujú sa jednomyseľným rozhodnutím Rady na návrh Komisie.

42. Článok 57 AP stanovuje základ pre úpravy aktov Spoločenstva z dôvodu pristúpenia, pokiaľ nevyhnutné úpravy neboli stanovené v akte o pristúpení alebo v jeho prílohách. Toto ustanovenie neobsahuje podobné časové obmedzenie, ako je obmedzenie stanovené v článku 55 AP: všetky akty prijaté pred pristúpením môžu byť upravené na základe tohto ustanovenia. Úpravy sú prijímané Radou na návrh Komisie kvalifi-

11 — Pozri okrem iného rozsudky Súdneho dvora z 11. júna 1991, Komisia/Rada, C-300/89, Zb. s. I-2867, bod 10; z 12. decembra 2002, Komisia/Rada, C-281/01, Zb. s. I-12049, bod 33, a z 10. januára 2006, Komisia/Európsky parlament a Rada, C-178/03, Zb. s. I-107, bod 41.

kovanou väčšinou alebo samotnou Komisiou v závislosti od toho, ktorá inštitúcia prijala akt vyžadujúci úpravu. V dôsledku toho musia tieto inštitúcie vyhotoviť „potrebné znenia"(článok 57 ods. 2 AP).

43. Ak sa článok 57 AP vysvetľuje v spojení s článkom 55 AP, je zjavné, že obidve ustanovenia slúžia rozdielnemu účelu v čase pred formálnym pristúpením nových členských štátov do Európskej únie. Táto skutočnosť vyplýva z rozdielov v terminológii, ako aj z procesných požiadaviek pre prijatie opatrení podľa obidvoch ustanovení.

44. Rozdiely v terminológii sa týkajú pojmov „dočasné výnimky" v článku 55 AP a „úpravy" (nevyhnutné z dôvodu pristúpenia) v článku 57 AP. Európsky parlament a Komisia upozorňujú, že podstatný rozdiel medzi týmito dvoma pojmami spočíva v tom, že kým účelom „výnimiek" je prechodne vylúčiť uplatnenie určitého prvku *acquis communautaire* v členskom štáte, s cieľom poskytnúť takémuto členskému štátu potrebný čas pre prijatie nevyhnutných krokov, ktoré mu umožnia v plnom rozsahu splniť jeho záväzky v rámci Spoločenstva, „úpravy" majú opačný účinok a smerujú k zabezpečeniu uplatniteľnosti *acquis* pri pristúpení. Inými slovami, zatiaľ čo „výnimky" vedú k odkladu použitia určitého aktu Spoločenstva v novom členskom štáte, „úpravy" sú nevyhnutné pre okamžité uplatnenie aktov Spoločenstva ku dňu pristúpenia.

45. V rozsudku EHLASS [12] mal Súdny dvor možnosť vyjadriť sa k vecnej pôsobnosti aktu o pristúpení z roku 1994 [13], ktoré je paralelné k článku 57 AP. Pokiaľ ide o článok 169 uvedeného aktu o pristúpení, ktorý je totožný s článkom 57 AP, Súdny dvor rozhodol, že „jediným cieľom úprav uskutočnených na základe článku 169 je rozšíriť na nové členské štáty uplatnenie opatrení Spoločenstva, ktoré neboli upravené samotným aktom o pristúpení. Žiadne iné zmeny alebo doplnenia preto nemôžu byť založené na článku 169 tohto aktu". [14] V tom istom rozsudku Súdny dvor zopakoval, že „článok 169 sa môže obmedziť jedine na prijatie úprav určených len na uplatnenie dotknutých opatrení v nových členských štátoch, vylučujúc pritom akúkoľvek inú zmenu alebo doplnenie". [15]

46. Z týchto vyjadrení nutne vyplýva, že pojem „úpravy", ktorý má na prvý pohľad

12 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 9.

13 — Akt o podmienkach pristúpenia Nórskeho kráľovstva, Rakúskej republiky, Fínskej republiky, Švédskeho kráľovstva a úpravách zmlúv, na základe ktorých je založená Európska únia (Ú. v. ES C 241, 1994, s. 8).

14 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 9, bod 14 rozsudku.

15 — Bod 19 rozsudku.

širší rozsah, nemôže byť v zmysle článku 57 AP vykladaný v tom zmysle, že obsahuje podstatné zmeny alebo doplnenia k aktom Spoločenstva alebo opatreniam poskytujúcim výnimky z týchto aktov. Vzťahuje sa teda len na nevyhnutné úpravy opatrení Spoločenstva, ktoré sú z technických, a nie z politických dôvodov. Skutočnosť, že pojem „úprava" nie je v akte o pristúpení vymedzený a že uvedený akt nevylučuje, že sú v tomto pojme zahrnuté aj výnimky, ako to tvrdili Rada a poľská vláda, nemá v tomto smere význam, pretože tento rozdiel vo význame medzi obidvoma pojmami je možné jasne odôvodniť z účelu článkov 55 AP a 57 AP.

47. Postupy stanovené pre prijímanie opatrení podľa obidvoch týchto ustanovení odrážajú tento rozdiel. Vzhľadom na to, že poskytnutie dočasnej výnimky predstavuje súhlas s neplnením určitých povinností vyplývajúcich z práva Spoločenstva na určité obdobie a je predovšetkým v záujme daného pristupujúceho členského štátu, je príslušné rozhodnutie politickej povahy. To vysvetľuje, prečo článok 55 AP vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie, a to, že rozhodnutie sa prijíma na žiadosť dotknutého nového členského štátu. Naopak, úprava aktov Spoločenstva na účely zabezpečenia ich úplného uplatnenia v nových členských štátoch ku dňu pristúpenia vyplýva priamo zo zásady, že nové členské štáty musia ku dňu pristúpenia v plnom rozsahu prijať a uplatňovať *acquis communautaire*. Takéto úpravy nie sú vo svojej podstate politickej povahy, a teda môžu byť prijímané nezávisle na žiadosť nového členského štátu Radou na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou alebo samotnou Komisiou, pokiaľ ide o akty prijaté Komisiou.

48. Chcel by som zdôrazniť, že ak by bolo možné založiť dočasné výnimky na článku 57 AP, nemal by článok 55 AP žiadny samostatný účel, keďže predchádzajúce ustanovenie sa takisto uplatňuje na akty prijaté bezprostredne po dni uzavretia. Znamenalo by to, že pokiaľ by pre nedostatok jednomyseľnosti v rámci Rady nemohla byť poskytnutá výnimka podľa článku 55 AP, bolo by predsa len možné ju poskytnúť na základe uplynutia času po dni podpisu zmluvy o pristúpení kvalifikovanou väčšinou v rámci Rady. Vzhľadom na to, že by išlo o obchádzanie procesnoprávnych záruk stanovených aktom o pristúpení, so zreteľom na prijímanie výnimiek, nemôže zjavne ísť o úmysel autorov prístupových dokumentov.

49. Keďže napadnuté nariadenie bolo prijaté po dni pristúpenia (1. máj 2004), vyvstáva takisto otázka časovej pôsobnosti článku 57 AP. Inými slovami, je možné použiť toto

ustanovenie ako právny základ pre úpravy aktov Spoločenstva, prijatých pred pristúpením, po dni pristúpenia?

50. Aj touto otázkou sa Súdny dvor zaoberal v rozsudku EHLASS. Súdny dvor opäť, v súvislosti v článkom 169 aktu o pristúpení z roku 1994, ktorý je, tak ako už bolo spomenuté vyššie, totožný s článkom 57 AP, poznamenáva, že „podľa článku 2 ods. 3 zmluvy o pristúpení, inštitúcie Spoločenstva ‚môžu' prijať pred pristúpením určité opatrenia uvedené, okrem iného v článku 169 aktu o pristúpení. V dôsledku toho, článok 2 ods. 3 nestanovuje žiadne obmedzenie týkajúce sa použitia článku 169 po nadobudnutí platnosti zmluvy o pristúpení, ale len oprávňuje použiť ho pred týmto dňom." [16]

51. Súdny dvor odmietol námietky Európskeho parlamentu, že takýto výklad by umožňoval neobmedzené použitie článku 169 a že takéto ustanovenie stanovuje, že takéto úpravy nadobudnú platnosť odo dňa pristúpenia, znamenajúc, že akty prijaté následne budú mať retroaktívny účinok. Pokiaľ ide o prvú námietku, Súdny dvor uviedol, že napadnutý akt bol prijatý v rámci „primeranej lehoty" po nadobudnutí platnosti zmluvy o pristúpení. Pokiaľ ide o druhú námietku, uznal nevyhnutnosť nadobudnutia platnosti napadnutých aktov ku dňu pristúpenia, zdôrazňujúc, že nebolo namietané, že by tým bola narušená právna istota alebo ochrana legitímnej dôvery.

52. Nie som celkom presvedčený o správnosti odmietnutia tvrdení Európskeho parlamentu v tejto otázke zo strany Súdneho dvora, zastávam však názor, že samotné uznanie možnosti retroaktívneho účinku úprav prijatých podľa článku 57 AP potvrdzuje záver, že takéto úpravy musia mať nutne obmedzenú pôsobnosť a v žiadnom prípade nemôžu predstavovať materiálnu zmenu alebo pozastavenie záväzkov vyplývajúcich z aktu Spoločenstva.

53. Vzhľadom na skutočnosť, že výnimka poskytnutá Slovinsku nemôže byť založená na článku 55 AP, pretože nespadá do jeho oblasti pôsobnosti *ratione temporis*, ani na článku 57 AP, pretože nespadá do jeho oblasti pôsobnosti *ratione materiae*, je potrebné dospieť k záveru, že pri neexistencii iného výslovného ustanovenia upravujúceho túto konkrétnu situáciu by napadnuté nariadenie malo byť založené na ustanovení, ktoré slúžilo ako právny základ pre nariadenie č. 1228/2003, teda na článku 95 ES. V tomto ohľade, ako už poznamenala Komisia, po podpise zmluvy o pristúpení, infor-

16 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 9, bod 18 rozsudku.

mačný a konzultačný postup, spomenutý v bode 5 vyššie, zabezpečoval potrebný rámec pre riešenie žiadostí pristupujúcich štátov o zohľadnenie ich záujmov pri príprave nových právnych predpisov Spoločenstva. V tomto zmysle je možné dodať, že poskytnutím určitých záujmov Slovinsku, z ktorých vychádzala jeho žiadosť o poskytnutie výnimky, bolo možné odkázať tiež na článok 15 ES, ako na dodatočný právny základ. Tento článok umožňuje poskytnutie dočasných výnimiek z aktov Spoločenstva na účely zohľadnenia rozdielov vo vývoji hospodárstva členských štátov.

54. Je možné, ako tvrdí Rada, že prijatie napadnutého nariadenia v rámci spolurozhodovacieho postupu stanoveného príslušnými ustanoveniami Zmluvy ES by bolo tak trocha ťažkopádne. Podľa tohto postupu by nutná zmena nariadenia č. 1228/2003 bola prijatá len oveľa neskôr, čím by vzniklo dlhé obdobie právnej neistoty pre sektor elektriny v Slovinsku a Slovinsko by prechodne porušovalo svoje záväzky, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva. Skutočnosť, že riadny legislatívny postup so sebou prináša určité nevýhody, však nemôže odôvodňovať vytvorenie potrebného právneho základu prostredníctvom extenzívneho výkladu článku 57 AP.

55. Pokiaľ bolo zjavne nevyhnutné výslovne pripustiť možnosť poskytnutia dočasných výnimiek od aktov Spoločenstva prijatých pred dňom pristúpenia nových členských štátov, neexistencia takéhoto ustanovenia spôsobila medzeru v prechodných ustanoveniach aktu o pristúpení, ktorú bolo možné vyplniť len v rámci existujúcich legislatívnych právomocí inštitúcií Spoločenstva. Existenciu takejto medzery v právnej úprave zdôrazňuje akt o pristúpení z 25. apríla 2005, ktorý sa týka budúceho pristúpenia Bulharska a Rumunska do Európskej únie. [17] Na rozdiel od situácie podľa aktu o pristúpení z roku 2003, akt o pristúpení z roku 2005 teraz výslovne obsahuje ustanovenie povoľujúce poskytnúť dočasné výnimky, pokiaľ ide o akty Spoločenstva prijaté v období medzi dňom uzavretia a dňom pristúpenia. [18] Zastávam názor, že táto úprava v najnovšom akte o pristúpení slúži len na zdôraznenie skutočnosti, že článok 57 AP nemožno použiť ako základ pre poskytnutie dočasných výnimiek. V tomto ohľade je takisto podstatné, že nedošlo k úprave oblasti pôsobnosti *ratione materiae* paralelného ustanovenia k článku 57 AP tak, aby toto ustanovenie umožňovalo poskytovanie výnimiek, ale že bola rozšírená

17 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 8.

18 — Článok 55 aktu o pristúpení (2005), ktorý stanovuje: „Na riadne odôvodnenú žiadosť Bulharska alebo Rumunska predloženú Komisii najneskôr v deň pristúpenia, môže Rada na návrh Komisie alebo Komisia, ak bol pôvodný akt prijatý Komisiou, prijať opatrenia zahŕňajúce dočasné výnimky z aktov inštitúcií *prijatých medzi 1. októbrom 2004 a dňom pristúpenia*. Tieto opatrenia sa prijmú v súlade s hlasovacími pravidlami, ktorými sa spravuje prijímanie aktu, v prípade ktorého sa požaduje dočasná výnimka. Ak sa tieto výnimky prijmú po pristúpení, môžu sa uplatňovať odo dňa pristúpenia“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

oblasť pôsobnosti *ratione temporis* paralelného ustanovenia k článku 55 AP. V tomto ohľade zastávam názor, že vysvetlenie tejto úpravy v akte o pristúpení z roku 2005 vo vzťahu k aktu o pristúpení z roku 2003, v rámci ktorého Rada uvádza, že v skôr uvedenom predpise bol vytvorený výslovný právny základ, pretože neexistovala žiadna záruka, že Súdny dvor bude vykladať článok 57 AP takým spôsobom, ako to navrhovala Rada, je nedôveryhodné.

56. Odmietnuť treba aj tvrdenie Rady, že zákonodarca Spoločenstva nemôže prijímať právne predpisy s ohľadom na pristupujúce štáty, ktoré ešte nie sú plnoprávnymi členskými štátmi Únie. Článok 2 ods. 3 zmluvy o pristúpení totiž stanovuje práve takúto zásadu so zreteľom na ustanovenie aktu o pristúpení, ktoré upravuje legislatívnu právomoc. [19] Ak akt o pristúpení nestanovuje žiadnu výslovnú právomoc, neexistuje obmedzenie, ktoré by bránilo zákonodarcovi Spoločenstva predvídať v právnych predpisoch, prijatých podľa Zmluvy ES, pristúpenie nových členských štátov. Tým, že pristupujúce štáty nie sú v tom čase súčasťou legislatívneho procesu, nie je dotknutá právomoc zákonodarných orgánov Spoločenstva prijímať takéto akty Spoločenstva. Je navyše možné predpokladať, že pokiaľ zákonodarca Spoločenstva prihliada v právnych predpisoch prijatých pred pristúpením na situáciu v pristupujúcom členskom štáte, robí tak na základe informácií, ktoré obdržal od takéhoto štátu v rámci informačného a konzultačného postupu. Účelom akéhokoľvek takéhoto ustanovenia bude uľahčiť pristúpenie daného členského štátu a je ho možné považovať za vyjadrenie lojálnej spolupráce medzi inštitúciami Spoločenstva a pristupujúcimi štátmi v čase pred pristúpením. Jedinou právnou požiadavkou s ohľadom na takéto ustanovenie bude, aby ich nadobudnutie platnosti bolo podmienené skutočným pristúpením dotknutého štátu.

57. Keďže článok 57 AP nemôže slúžiť ako právny základ pre prijatie napadnutého nariadenia, pretože jeho oblasť pôsobnosti *ratione materiae* je obmedzená na úpravu aktov Spoločenstva, tvrdenie Rady, že článok 57 AP musí byť považovaný za *lex specialis* vo vzťahu k ustanoveniam obsiahnutým v Zmluve ES, nie je viac relevantné a nie je potrebné naň ďalej brať ohľad.

58. Nakoniec, Rada a poľská vláda tvrdia, že prechádzajúca legislatívna prax uvádza rôzne príklady dočasných výnimiek založených na ustanoveniach predchádzajúcich aktov

19 — Tento článok stanovuje: „Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 2, sú orgány únie oprávnené prijať pred pristúpením opatrenia uvedené v článku... 55 až 57 aktu o pristúpení... Tieto opatrenia nadobudnú platnosť a účinnosť iba za podmienky a ku dňu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy."

o pristúpení paralelných k článku 57 AP.[20] Skutočnosť, že dané ustanovenie bolo na tento účel použité v minulosti, samo osebe nenaznačuje, že táto prax bola v súlade s právom. Keďže platnosť predmetných aktov Spoločenstva nebola napadnutá pred Súdnym dvorom, tento postup nebol doposiaľ predmetom súdneho preskúmania a v dôsledku toho neexistuje judikatúra, ktorá by ju potvrdzovala. V každom prípade, od 2. októbra 1997, kedy Súdny dvor vydal jednoznačné rozhodnutie vo veci EHLASS, podľa ktorého také ustanovenia, akým je článok 57 AP, nemôžu byť použité pre prijatie zmien aktov Spoločenstva,[21] je celkom zjavné, že poskytovanie výnimiek na základe uvedeného ustanovenia je z právneho hľadiska sporné.

59. Dospel som preto k záveru, že keďže článok 57 AP nepredstavuje vhodný právny základ pre nariadenie č. 1223/2004, pretože pri jeho prijatí boli porušené podstatné procesné náležitosti v zmysle článku 230 ES, v dôsledku toho by malo byť zrušené.

20 — Pozri napríklad smernicu Rady 94/72/ES z 19. decembra 1994, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 91/439/EHS o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 337, s. 86; Mim. vyd. 07/002, s. 238).

21 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 9, bod 14 rozsudku.

B — *Druhý žalobný dôvod protiprávnosti: nedostatočné odôvodnenie*

60. Keďže zastávam názor, že prvý žalobný dôvod protiprávnosti je dostatočne opodstatnený, nemá zmysel skúmať druhý dôvod predložený Európskym parlamentom.

C — *Zachovanie účinkov nariadenia č. 1223/2004*

61. Rada navrhla, aby v prípade, že Súdny dvor rozhodne o zrušení napadnutého nariadenia, boli účinky uvedeného nariadenia zachované na základe ustanovení článku 231 druhého odseku ES. Európsky parlament zastáva názor, že jeho žaloba sa týka len právneho základu napadnutého nariadenia, a nie jeho obsahu.

62. Vzhľadom na to, že žalobca nespochybňuje podstatu nariadenia č. 1223/2004 a keďže samotné zrušenie nariadenia by viedlo, ako to uvádza Rada, estónska a poľská vláda a Komisia, k veľkej neistote v sektore elektriny v Slovinsku, je to dostatočným dôvod na to, aby sa prijal návrh Rady na zachovanie účinkov nariadenia č. 1223/2004.

VII — Návrh

63. Na základe vyššie uvedených tvrdení navrhujem, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie Rady (ES) č. 1223/2004 z 28. júna 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003, pokiaľ ide o dátum uplatňovania určitých ustanovení na Slovinsko,

— zachoval účinky zrušeného nariadenia,

— zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania,

— zaviazal Estónsku republiku, Poľskú republiku a Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu ich trov konania.